

ПО ОПИСА НА РС- ЕЛИН ПЕЛИН

С постановление от 02.08.2021 г. РП-Елин Пелин е внесла предложение пред РС Елин Пелин за освобождаване от наказателна отговорност на П. СТ. М., родена наг. в село З., обл.С., с адрес: село Г. Е. П., обл.С. ул.,„Р. К." бл....., вх....., ап..... българка, български гражданин, със средно образование, вдовица, неосъждана, пенсионер, с ЕГН *****, за това, че на 21.11.2020 год., около 13.00 часа в дворно място с къща, находящо се в с. Г. Е. П., обл. С., ул. „Л." №, е проявила жестокост към гръбначни животни - две кучета мъжки, смесена порода, на възраст около 20-25 дни, с бяло-черен цвят, без собственик / *съгласно чл. 7, ал.1 и ал.2 от Закона за защита на животните* („(1)Забранява се проявата на жестокост към животните.";(2)За жестокост се смятат: т.2. действия по чл. 151 от Закона за ветеринарномедицинската дейност"), *вр. с чл. 151 („Забранява се: 1. причиняването на страх, нараняване, болка, страдание, стрес или смърт на животни, освен в случаите, посочени в чл. 117, ал. 1, т. 10, 11 и 12, чл. 139а, чл. 139б, чл. 159, ал. 3, чл. 160, ал. 2 и чл. 179, ал. 3, или при самозащита") и чл. 160,ал.1 („Умъртвяването на животни се извършва по начин, който не допуска причиняване на излишна болка и страдание") от Закона за ветеринарномедицинската дейност* /, като ги удряла с мотика и им причинила противозаконно смърт и деянието е извършено с особена жестокост - престъпление по чл.325б, ал.2, т.2, във вр. с ал. 1 от НК.

Прокуратурата е изпратила материалите по ДП на РС Елин Пелин за образуване на административнонаказателно производство.

Производството е по чл. 375 и сл. от НПК.

След като обсъди събраните по делото доказателства, съдът намира следното от фактическа и правна страна:

Обв. М. притежава недвижим имот, находящ се в село Г. Е. П., обл.С., ул.,„Л." №.... На 21.11.2020г. обв.М. посетила имота си и на плочките пред терасата в двора видяла две малките кученца / едното с черно-бяла окраска, а другото със сиво- бяла окраска /. Взела мотика и с тъпата част на инструмента обв.М. със сила ударила по два - три пъти всяко от кученца, след което те не помръднали повече, като така ги умъртвила. След това изхвърлила труповете им извън имота си, на тротоарните плочки пред гаража на съседа си св. П.. Последният видял стореното от обвиняемата и подал сигнал в РУ-Елин Пелин.

За случая било образувано досъдебно производство, извършен оглед на местопроизшествие, а обвиняемата с протокол за доброволно предаване от 21.11.2020г. предала 1бр.мотика с дървена дръжка и 1 бр. лопата с дървена дръжка, с червено- кафяво зацапване по нея, наподобяващо кръв.

С протокол за оглед от 23.11.2020г. д-р Р. - ветеринарен лекар и главен инспектор в отдел „ЗЖ" в ОБДХ София област, е дал заключение, че причина за смъртта на кучетата са фрактури, както следва: на едното животно - на черепа, а на другото животно - дислокация

на първи шиен прешлен, като същите могат да бъдат причинени с твърд тъп предмет.

Изложената по-горе в настоящото фактическа обстановка се потвърждава от събраните на досъдебното производство доказателства, в т.ч. показанията на св. П., който изцяло е възприел механизма на извършване на умъртвяването на двете животни от страна на обв. М..

От обективна страна на 21.11.2020 год., около 13.00 часа в свой имот в с. Г.Е. П., обл. С., ул. „Л.“ № обвиняемата е проявила особена жестокост към гръбначни животни - две кучета, мъжки, смесена порода, на възраст около 20-25 дни, без собственик, като им е нанесла удари с мотика и така противозаконно е причинила смърт на двете животни, като деянието е извършено с особена жестокост. Съгласно чл. 7, ал.1 и ал.2 от Закона за защита на животните *Забранява се проявата на жестокост към животните. За жестокост се смятат действия по чл. 151 от Закона за ветеринарномедицинската дейност"- причиняването на страх, нараняване, болка, страдание, стрес или смърт на животни, като нормата сочи и изключенията- случаите, посочени в чл. 117, ал. 1, т. 10, 11 и 12, чл. 139а, чл. 139б, чл. 159, ал. 3, чл. 160, ал. 2 и чл. 179, ал. 3, или при самозащита и по чл. 160, ал.1 от ЗВМД-„Умъртвяването на животни се извършва по начин, който не допуска причиняване на излишна болка и страдание“.*

От субективна страна обв. П. СТ. М. е извършила деянието при наличието на пряк умисъл по смисъла на чл. 11 ал.2 от НК, тъй като е съзнавала общественотоопасния характер на деянието, предвиждала е общественотоопасните последици и е искала тяхното настъпване. Слева да се отбележи, че обвиняемата е имала възможност да преосмисли поведението си и да не умъртвява двете кученца, а е могла евентуално да ги пренесе на друго място извън имота си, след като ги е заварила в него и не е искала те да го обитават.

От справка за съдимост на името на обв.М. е видно, че същата е неосъждана.

От доказателствата по делото е видно, че обвиняемата е нарушила разпоредбите на чл.7, ал. 2 от Закона за защита на животните, забраняващи проява на жестокост към животните, причиняваща смърт, а в случай на такава умъртвяване се извършва по начин, който не допуска причиняване на излишна болка и страдание /чл. 151, чл.160 от Закона за ветеринарномедицинската дейност/. От друга страна доказателствата не сочат признаци допускащи причиняване смъртта на двете животни. За последните няма каквито и да било данни да са проявявали агресивност спрямо обвиняемата, още по-малко с траен или непреодолим характер, налагащо и упражняване на самозащита от страна на обв. М.. Нещо повече двете кучета са били на твърде малка възраст - на около 20-25 дни. Следователно не се разкриват признаци от категорията на изключенията предвидени в закона /чл. 117, ал. 1, т. 10, 11 и 12, чл. 159, ал. 3, чл. 160, ал. 2 и чл. 179, ал. 3 от Закона за ветеринарномедицинската дейност/ допускащи причиняване смъртта на кое да е от двете животни.

Съдът кредитира изцяло показанията на свидетелите П. и Д., които са логични и последователни, както и обясненията на обв. М., кореспондиращи с останалите доказателства по делото, в т.ч.: протокол за оглед на местопроизшествие, протокол за доброволно предаване, протокол за оглед на ВД, справка за съдимост, декларация за СИС, фотоалбум, експертиза, справка за криминална проявеност, разписка от 17.06.21г.,

За престъпление по чл.325б, ал.2, т.2, във вр. с ал. 1 от НК наказанието е една до три години лишаване от свобода и глоба от две хиляди до пет хиляди лева. От приета на ДП справката за съдимост на името на обвиняемата е видно, че същата е с чисто съдебно минало и не е освобождавана от наказателна отговорност по реда на Гл.осма, р-л IV от НК и с деянието не са причинени съставомерни имуществени вреди.

Изложеното обосновава наличието на предпоставките по чл.78а от НК, поради което обв. М. следва да бъде освободена от наказателна отговорност и ѝ бъде определено и наложено административно наказание “глоба” в съответствие с разпоредбата на посочения текст от материалния закон.

По отношение размера на глобата съдът намира, че следва да я определи при минимума установен от закона, в размер на 1 000.00 лева. За да приеме този размер съдът съобрази мотивите на обвиняемата за извършване на деянието, процесуалното ѝ поведение на обвиняемия на ДП и в настоящото производство, необременените данни за личността на обвиняемата, оказаното съдействие от страна на П. М. за разкриване на обективната истина в хода на досъдебното производство. В този смисъл настоящият състав намира, че с така определеното в минимален размер административно наказание ще се постигнат в най-пълна степен целите на наказанието, специалната превенция свързана и с превъзпитание на лицето към спазване на установените норми.

По изложените съображения съдът постанови решението си.